

Hans Liberg: Ik ben een nar die aandacht trekt

Entertainer Hans Liberg is vandaag, op zijn 61ste verjaardag, in Utrecht. Voor de tweede achtereenvolgende avond staat hij in de Stadschouwburg met zijn huidige voorstelling *Attaca* en trakteert als vanouds zijn publiek op muziek en cabaret. Dat roept de vraag op...

interview

tekst HANS VAN DEN HAM

Bent u cabarettier of muzikant?

Ik voel me musicus, maar geen zeer briljante. Een cabarettier schrijft z'n teksten en dat doe ik niet. De muziek is het belangrijkste van de voorstelling, alle grappen en satire komen eruit voort. Het is de combinatie die het moet doen.

Laat naar bed of vroeg weer op?

Laat naar bed. Dat kan met mijn vak ook niet anders. Als ik thuiskom na middernacht, volgden heftige uren. Met mooi weer zit ik buiten, soms met een glaasje. Of ik kijk binnen naar *Pussy* of *DWTD*. Meestal sta ik om kwart over negen op. Van lang in bed liggen krijg ik hoofdpijn. Het is een gestructureerd leven. Ik zie het ook aan mijn vrouw Maritz, kunstenaar en actrice, weten het hardst van allemaal.

Wat is erger: opstellen in een lift of nog zo'n feestje van de Tros presenteren?

Niet uit een lift kunnen lijkt me verschrikkelijk. Het is een doodskist aan een touwtje. Ik heb claustrofobie en neem liever de trap. Of ik nog iets wil zeggen over dat verjaardagsfeestje van de Tros? De omroep zendt mijn shows uit en er werken aardige mensen. Toen het verzoek kwam om in september die feestavond in *Carriè* te presenteren, zei ik ja. Het script was niet leuk. Ik mocht artiesten afzetten zoals tijdens een Oscaruitreiking gebeurt. André van Duin deed goed mee en Frans Bauer moest erg lachen, maar het gros kon dat voor de camera's niet opbrengen. Jammer. De Tros was toch te maken. Want er keken 1,3 miljoen mensen naar. Maar ik ga het niet nog een keer doen.

Phano of gitaar?

Phano. *Groot's qua uitstraling en je kunt er alles op spelen: klassiek, pop en jazz*. De gitaar is beperkter. Men zegt altijd dat ik honderd instrumenten kan bespelen. Een fabeltje dat ik graag in stand houd. Ik kan met klarinet, sax of balalaika overweg, maar zet je er niet mee in een orkest, want ik ben niet voldoende goed. En ik functioneer niet in een groep.

Eerste voorstelling DADA of Attaca?

De laatste is altijd de leukste, dus *Attaca*. Het volwassen resultaat van jaren spelen. Om daar te komen, was DADA hard nodig. In het begin zat ik met twee toeschouwers in het theater. Die nam ik mee naar een café en trad daar op. Dat werkte. Mooi om mee te maken. De kritiek dat ik steeds hetzelfde doe, klopt niet. Schrijvers zitten altijd nieuw en altijd.

Dam of Dom?

Ik woon nu heerlijk in de bossen tussen Hilversum en Hollandse Bading. Als ik ooit weer in de stad ga wonen, dan in Amsterdam. Ik ben in

de Jordaan geboren en ik weet niet waarom, maar ik voel me daar senang. Door omstandigheden hebben we ook 28 jaar in Utrecht gewoond. Na een bijna fatale brand konden we daar woonruimte krijgen op de begane grond. Sindsdien weet ik altijd waar de nooduitgang is. Bij brand sta ik als eerste buiten.

Beethovens of Pharrell Happy Williams?

Intuïtief kies ik voor Beethoven. Hij heeft veel meer nagelaten en was een revolutionair goede componist. Williams schreef slechts een paar leuke liedjes. En hij wordt van plagiaat beschuldigd. Dat vind ik interessant. Vroeger was heel normaal om wat van een ander te 'lenen'. Dat deed Mozart ook. Het auteursrecht bestaat ten onrechte. Hoe kunnen mensen nog denken dat ze iets echt origineels hebben gemaakt?

Naar de sportschool of lekker uit eten?

Ik kom nooit in een sportschool. Het rikt er en je moet eten, bah. Sporten moet natuurlijk zijn. Bijna elke ochtend gaan we met de honden joggen. Dat is net iets harder lopen dan normaal. Ik kies dus voor uit eten. Dat doen we regelmatig in restaurant Lage Vuursche. Ze kennen ons, weten op welke plek we graag zitten en van welke wijn we houden. Ik ga graag naar hetzelfde. Hoer, een keer goed verrassingen. Mijn gewicht? Daar hoef ik me niet mee bezig. Alles doet het en ik heb energie genoeg.

Kinderen of carrière?

Ik heb voor mijn drie kinderen dingen gelaten: dan maar geen loopbaan in de VS. Anders hadden ze een beroemde vader gehad die ze nooit zagen. Duitsland of België, dat kan. Dan kun je 's avonds gewoon naar huis. Kinderen zijn een betere investering. Elke leeftijd fase is boeiend en ze geven je inspiratie. De laatste gaat nu op vliegveld. Dat is ook wel weer prima. Een opgewonden standje of de rust zelf? Ik ben een draufganger, een waaghals. Ik for-

▲ 'Mijn gewicht? Daar hoef ik me niet mee bezig. Alles doet het en ik heb energie genoeg.'

FOTO ERIK VAN T WOLDE

'Ik ga gewoon door. Wat moet ik anders? Wachten tot ik doodga?'

meer terwyl soms rustig afwachten beter is. Wel wil ik op de Bühne rust uitstralen. *Don't show them that you are working*. Iddé! Ach, ik wil gezien worden, maar dat is eerder aandacht trekken dan ijdelheid. Het hoort bij mijn vak als nar. En ijdelheid is een lege huls, terwyl terug trekken. Ik heb geen groot ego, ben niet zo ambitieus. Misschien wel te weinig. Ik wil vooral zorgen dat het publiek het leuk heeft.

Stijgende carrière of een gylucht?

Stijgen gaat in deze leeftijd fase bijna niet meer. Ik denk dat er balans is. Het gaat goed, ook in de buurlanden. Voor 2016 zie ik zo'n 130 voorstellingen globeleed, met als elk jaar. Ik denk er verder niet over na, maar ga gewoon door. Het volgende programma wordt *Jazz & Comedy*. Ik hoop dan een ander publiek te bereiken. In mijn vak hoef je niet op te houden. Trouwen, en dan? Wachten tot je doodgaat!

In de tuin zitten of in de tuin werken?

Werken. Ik zit sowieso niet lang stil, behalve als ik muziek luister of een boek lees. Ik doe veel dingen even tussendoor, ben altijd in beweging. Van honden uitlaten naar de bestelling en via de tuin door naar een lamp vervangen. 's Avonds moet ik uiteraard vaak spelen. Dan doe ik 's middags niet veel. Daar staat mijn kop niet naar. De zenuwen. Hoewel het nooit fout gaat, wordt dat alleen maar erger.

Hier en nu of in de toekomst?

Ik ben van het hier en nu. Grootste wens? Doe mij maar oud worden zonder al te veel shit. En ik zou het erg leuk vinden als Maritz, paf, internationaal doorbreukt. Al was het maar omdat ik dan mee mag met die smoopties naar een galerie in São Paulo of zo. Gevolg ben ik wel, maar misschien is dat hierna maals er. En als het straks toch helemaal is afgelopen, laat ik dat wel even weten.